

כוונת האכילה דמנו"ח

כ"ה תמוז תשע"ב

(שער המצוות פ' עקב, בניהו דף ט"ו ע"ב, ע"פ הגהות הבא"ל ח"ד דף נ')

יכוין בכללותה להמשיך שפע ומזון מחיצוניות או"א לזו"ן. ולהמשיך שפע ומזון מיצירה לעשיה. ולברר הטוב שבמאכל, ולברר ניצוצי הקדושה המעורבים בו על ידי חטא אדם הראשון. וגם לתקן איזה נשמת חוטא שנתגלגל בו בעונו, לתקנם ולבררם על ידי מחשבה דאבא (חו"ב דאבא).

כוונת ש"ן ול"ב שיניים

אחוריים דבינה - בגי' קס"ו
יוד. יוד. ה"י. יוד. ה"י ואו.
יוד. ה"י ואו. ה"י

אחוריים דחכמה - בגי' קפ"ד
יוד. יוד. ה"י. יוד. ה"י וין.
יוד. ה"י וין. ה"י

קפ"ד וקס"ו גי' ש"ן שעל ידו הבירור.
ויכוין כי א' בציר יו"י גי' ל"ב שיניים, והם ל"ב נת' חכמה שעל ידם הבירור.

(4 מרכיבים)

כוונת מ"ו (כשרואה הלחם)

ושניהם גי' מ"ו מילוי דשם ע"ב
יוד. ה"י וין. ה"י, כי במחשבה נעשה הבירור.

א' בציר יו"י גי' **יהוה** לחי עליון - כנגד חכמה דאבא
א' בציר יו"ד גי' **ב'** לחי תחתון - כנגד בינה דאבא

כוונת נ"ח (אוכל שאתה מניח בין ב' הלחיים)

ול"ב וב"ו גי' **אל יהוה** ע"ה, גי' **אוכל** הנרמז בלחיים, וע"ה גי' **נ"ח**.

א' בציר יו"י גי' **ל"ב**
א' בציר יו"ד גי' **כ"ו**

כוונת התכללות האלפי"ן זה בזה (כמו חילוף המוחין)

יכוין לכלול חצי התחתון דאל"ף ראשונה בחצי התחתון דאל"ף שניה, גי' **כ"ו**.

איהויהוה הבן בחכמה (יחוד או"א עילאין).

יכוין לכלול חצי העליון דאל"ף ראשונה בחצי העליון דאל"ף שניה, גי' **ל"ב**.

יאהויהוה חכם בבינה (יחוד ייסו"ת).

כוונת לה"ם (עצמות המאכל - לחם)

(ותכוין באוכל הנזכר שיהיה מתוקן ונגמור - שער המצוות)

נ"ח עם כ' גי' ג' היוו"ת יהוה יהוה יהוה,
כמספר לה"ם.

א' בציר יו"י גי' **ל"ב**
א' בציר יו"ד גי' **כ"ו**

א' בציר יו"ד גי' **כ'**
(בינה דמ"ו, כנגד האשה - את הלחם אשר הוא אוכל).
לכוללם בשורש

כוונת ד"ק (טחינת הלחם)

יכוין לטחון ולדקדק לחם זה בל"ב שיניים, כדי שיצא הקדושה מהקלי'.

ועל ידי כך יתברר האוכל במ"ו ונ"ח שעולים ד"ק.

ד' אלפי"ן דמ"ו ונ"ח גי' ד"ק.
לח"ם וד"ק גי' יעקב.
מ"ו נ"ח ד"ק גי' יצחק.

גי' **כ"ו**
גי' **כ'** סה"כ גי' **מ"ו** **יוד. ה"י וין. ה"י**

גי' **ל"ב**
גי' **כ"ו** סה"כ גי' **נ"ח** **אל יהוה** ע"ה.

הערות האדמו"ר מקארנא 35

הערה 4
מ"ו-נ"ח עולה מנו"ח.
ויתעלה בקדושה.
מ"ו + נ"ח + ד"ק עולה יצחק, המכניע ובורת הקלי', וממשיך שפע ופרנסה. לטחון דק דק, כדי שיצא הקדושה מהקלי'.

הערה 3
א. יכוין לבנות קומת השכינה ע"י גי' אלפי"ן אלו שיהיה נקראת לחם ראוי ליחוד הנורא.
ב. ליתן צורה וכלי אל הניצוץ שיהיה נקרא "לחם".
ג. ואז עולים האלפי"ן מ"ו + נ"ח + לח"ם כמנין יעקב - ונתן לי לחם (לאכול), כי יעקב הוא הצורה לכל הנשמות.

הערה 2
יוד הי ואו הה - 58.
שם של בת עין, נקודת ציון, שמשם יוצא השפע - אוכל ע"ה. ליתן נייחא לנשמות והניצוצות, ואז נעשים אוכל.

הערה 1
יוד וו יוד, יוד וו דלת - 518.
א. השלך על ה' יהבך - 518.
ב. ב"פ עי"ן, ב"פ און, חמ"ם פ"ה סה"כ 518,
אשר משם השפע יורד.
ג. תנ"ה (קס"א קמ"ג קנ"א) ס"ג סה"כ 518.

כוונת פ"ד (בליעת המאכל)

(גמר הבירור נעשה באיצטומכא. החלק הטוב נספג בדם, הפסולת יוצא לחוץ)

נ"ח וכ"ו גי' פ"ד, גי' אחת"ע שבגרון שהוא אימא, שלשם נדחה המאכל מאבא (שהוא החיך).
וגם **פ"ד** גי' חנו"ך שהוא מטטרו"ן שביצירה, שבו **אל יהוה גי' אוכ"ל**, כי אוכל נפש הוא ביצירה (הנותן לעשיה, הנקראת אכילה).
גם יכוין **יוד הוה וו הוה אדנ"י** (עשיה) גי' בליעה.

סה"כ גי' **נ"ח אל יהוה** ע"ה
גי' ל"ב
גי' כ"ו
גי' יהוה
גי' כ"ו
(חכמה דמ"ו, שהוא החיך - אבא, הדוחה את המאכל לגרון).

כוונת ש"ע (כשיורד לאיצטומכא)

גם יכוין לחבר את כל הכוונות הנזכרות שהם **מ"ו נ"ח לה"ם ד"ק פ"ד**

הם י"ד אלפי"ן, ויכוין שהם כמספר **ש"ע** ¹ נהורין שהם כמספר שני שמות **אל** מלאים **אלף למד** (יצירה - אל יהוה) **אלף למד** (עשיה - אל אדנ"י)

מ"ו
נ"ח
לה"ם
ד"ק
פ"ד

אכילה גי' אהיה. יוד הא ואו הא , וגם גי' אדנ"ל ע"ה שהיא עשיה, כדי לכלול מידת לילה ביום.	אוכל גי' אל יהוה שהיא יצירה, כדי לכלול מידת יום בלילה.	מאכל גי' יאהדוניה שנכללים זה בזה.
---	--	---

תפילה על האכילה

תפלה לאחר כוונות האכילה

יהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהינו אבותינו שפכח סגלת מ"ו נ"ח לה"ם ד"ק פ"ד העולה כמספר ש"ע נהורין שהם ב"פ אלף למד אלף למד מלאים שתפעל אכילתי פועלת הקרבן שפיקרב הפחות העליונים ממטה למעלה, כי כן האכילה תמציתה הולך לכבד, ומהכבד ללב, ומהלב לפוח ממטה למעלה, מעשיה ליצירה, ומיצירה לבריאה, ומבריאה לאצילות, מדרגה למעלה ממדרגה עד אין סוף ברוך הוא, ומשם ישתלשל וירד שפע גדול לכל העולמות עד הגיעו עלי וכל איבר מאיברי יחזיק איבר שפגדו בעליון:

ויהי רצון מלפניך יהוה אלהינו ואלהינו אבותינו שכל ניצוצי הקדשה שבמאכל הזה, וכל רוחות המגלגלים שבו, שיתבררו ויתקנו פראוי, ומה שלא יתברר ויתקן פראוי אתה האל עשה חסד ברחמיך הרבים תשלים לבררם ולתקנם, ועשה למען שמך הגדול שלא יחטיאוני ולא יזיקוני, ותשמרני ותצילני מאכילת דבר אסור ולא תבוא תקלה על ידי ותחבר כל ניצוצי הקדשה שנתפזרו על ידי בקל"י ותחזירם אל הקדשה כמשפט הראשון מנקות מכל רע, ואת נפשותינו תטהר, והיה יהוה למו"ל על כל הארץ ביום ההוא והיה יהוה אחד ושמו אחד.

ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו פוננה עלינו ומעשה ידינו פוננהו.

הערות האדמו"ר מקארנא 35"פ

- הערה 1**
1. תכוין "לחמכם לשבע", ב"פ ש"ע נהורין. להמשיך הברכה והפרנסה מאת הארת הפנים ולא מן האחוריים "מאור פני מלך חיים".
 2. ואז מרגיש הארה ושמחה מעליית הניצוצין והנשמות. "ופסה נאכל על השובע" (רומז לב"פ ש"ע).
- בכוונת "פותח את ירך" י"ד אלפי"ן, "ומשביע" (שבע) לכל חי רצון.